

[Arbejdsministeren]

den, og hvor man i Hanstholm, hvad der er helt i overensstemmelse med ordningens hensigt, er gået ud over de lovbestemte krav. Man har altså fra fremskridtspartiets side systematisk bekæmpet denne indsats. Der er ingen forbindelse – jeg understreger: ingen forbindelse – mellem det, der sker i Hanstholm, og det, forslaget forestiller sig at der skulle gennemføres på det danske arbejdsmarked.

Da menneskene fra Hanstholm ikke selv er til stede og kan rense sig, synes jeg, jeg var nødt til at sige dette.

Poulsgaard (FP):

Når man færdes herinde og hører den snak herinde, så spørger man sig selv: hvilken verden er det, jeg lever i? Det er ikke verden uden for Christiansborg, for dette forslag har jeg diskuteret de sidste 3 år ude omkring på møder, og alle steder siger de, at det er et godt forslag, hr. arbejdsminister. Prøv at tage andre briller på end de gamle! De duer ikke. Hvad har arbejdsministeren set med de briller? Han har sagt gang på gang: nu skal vi afskaffe arbejdsløsheden, nu har vi en beskæftigelsesplan. Men det går stik modsat: arbejdsløsheden er steget og steget.

Hr. arbejdsminister, jeg tror, vi kan blive enige om én ting. Vi forventer, at den skolelærer, der får sin løn for at undervise i skolen, møder på skolen. Jeg tror også, arbejdsministeren godt vil have, at hans kontordamer m/k møder ovre i arbejdsministeriet. Vi forventer, at folk gør en indsats for den løn, de får. Der er lige præcis én eneste gruppe af arbejdere, vi ikke forventer nogen som helst indsats fra, og det er de arbejdsløse. De må ikke gøre noget som helst. De skal blive hjemme på sofaen, og så skal de have lønnen tilsendt. Det er asociale, så det batter. Det var da meget nemmere at sige til skolelærerne og alle de andre: bliv dog hjemme på sofaen! Så sender vi checken hjem til jer, hvorfor skal I ulejlige jer hen på arbejdspladsen? Det kan folk forstå. Hvad asociale og hvad arbejderfjendsk er der i, at man siger: vil I have løn fra samfundet, så skal I også gøre en indsats til gavn for samfundet? Undskyld, jeg troede faktisk, at det var det, hele beskæftigelsesplanen gik ud på, at det var det, man ville fremme. Ellers er der noget, jeg har misforstået.

Jeg så ikke fjernsyn i går aftes, men jeg så lige overskrifterne, og derfor er det måske forkert, hvad jeg siger nu, og så beklager jeg det. Da sagde Broby-Johansen, så vidt det er blevet citeret for mig, at arbejde er ved at blive en forbandelse.

Vi skal ikke være blinde for, at vi fra 1. oktober næste år, altså 1981, kan tilbyde en mand og en kone, der begge hæver arbejdsløshedsunderstøttelse, at de sammenlagt kan hæve 180.000 kr. ved kasse 1. Det kan de fra 1. oktober, hr. arbejdsminister. Det nytter ikke, at ministeren ryster på hovedet. Der er altså noget dér, vi ikke må være blinde for. Hvad er det, vi tilbyder andre grupper i samfundet? 25.000–30.000 kr.

Hvis disse mennesker skulle møde og udføre et stykke arbejde for samfundet i 8 timer, så kunne det da godt være, at disse mennesker blev motiveret til selv at søge arbejde, selv at gøre en indsats for at få et stykke arbejde. Det kunne godt ske, at de blev motiveret til det, og arbejdsministeren kender dem jo – men det må man ikke sige, for så hetzer man mod de arbejdsløse; man må jo ingenting sige, man skal holde sin kæft og stemme på socialdemokratiet, så går det godt, men det skal altså bare siges – hr. Kaj Poulsen kender dem, og hr. Demnitz, som også er her i salen, en af dem, der har ødelagt så meget for dette land, at det er helt utroligt, med alle hans miljøforanstaltninger. I ved jo godt, at de findes. Det var egentlig godt, at jeg blev arbejdsløs, siger de, nu kan jeg gå derhjemme, og så får jeg en lille smule tilskud til huslejen og de alt for høje skatter og den slags ting. Dette forslag kan modvirke det, og det er jo det, der er intentionen i det. Når vi stadig væk, selv om vi har 230.000 arbejdsløse, har 27.000 pladser, der ikke kan besættes, så siger sund fornuft simpelt hen, at der er noget, der er rivravruskende galt.

Jeg gider slet ikke diskutere med fru Lilli Gyldenkilde, men det er jo også spildt. Hun vil forbyde, at vi behandler forslaget. Hvem var det, der sagde fascist? (*Lilli Gyldenkilde*: Det har jeg ikke sagt!). Fru Lilli Gyldenkilde sagde udtrykkeligt, at det var et forslag, der ikke burde behandles. Sådan sagde fru Lilli Gyldenkilde.

Til slut vil jeg gerne lige spørge hr. Svend Heiselberg, hvis han er her i salen, om hr. Jens Peter Jensen talte på en enig venstre-